

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 43, stk. 2, 2. pkt., afholdes udgifterne foreløbig af statskassen, hvis udlændingen ikke har tilstrækkelige midler.

I forbindelse med udsendelsen inddrages eventuelle kontante midler, som udlændingen måtte være i besiddelse af, til dækning af udgifter til udsendelsen. Hvis udlændingen ikke har midler til udsendelsen, betaler staten foreløbig udgifterne hertil, og hvis der viser sig mulighed for det, vil beløbet efterfølgende blive inddrevet. Kravet er tillagt udpantningsret, jf. udlændingelovens § 43, stk. 5.

Afgørelser efter udlændingelovens § 43, stk. 2, kan træffes af Rigspolicehovedkvarteret, vedkommende politimester eller politidirektøren, jf. udlændingelovens § 48, 2. pkt., og kan påklages til integrationsministeren, jf. § 48, 4. pkt. Klage har ikke opsættende virkning, jf. § 48, 5. pkt.

Den foreslåede bestemmelse, der indsættes som § 43, stk. 2, 3. pkt., indebærer, at udgifterne til udsendelsen af en udlænding, der ikke selv har tilstrækkelige midler hertil, afholdes endeligt af statskassen, hvis udlændingen har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 og medvirker til sagens oplysning, jf. § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., og efter afslag på eller frafald af ansøgningen selv udrejser eller medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold.

Udlændinge, der har ansøgt om asyl i et andet Schengenland, og som er overført til Danmark efter reglerne i Dublin-konventionen, fordi Danmark er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen under henvisning til, at Danmark har udstedt visum til den pågældende, er ligeledes omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Anvendelse af bestemmelsen forudsætter, at udlændingen er meddelt afslag på asyl af Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet. Udlændinge, der er meddelt afslag på asyl af Udlændingestyrelsen efter § 53 b, stk. 1 (åbenbart grundløs-proceduren), udlændinge, der er meddelt afslag på asyl af Udlændingestyrelsen i normalprocedure, dvs. med automatisk påklage til Flygtningenævnet, og som frafalder klage til nævnet, samt udlændinge, der er meddelt endeligt afslag på asyl af Flygtningenævnet, er således omfattet af den foreslåede bestemmelse, jf. dog nedenfor om den foreslåede bestemmelse i § 43, stk. 2, 4. pkt.

Anvendelse af bestemmelsen forudsætter endvidere, at udlændingen har medvirket til sagens oplysning, herunder politiets fastlæggelse af den pågældendes identitet og rejserute, jf. udlændingelovens § 48 e, stk. 2, om politiets fastlæggelse af udlændingens identitet, rejserute m.v. i forbindelse med den indledende

asylsagsbehandling. I de tilfælde, hvor udlændingen er indrejst i kraft af et visum, indebærer kravet om medvirken til sagens oplysning som altovervejende hovedregel bl.a., at den pågældende har afleveret sit nationalitetspas isat visummet, til politiet.

Anvendelse af bestemmelsen forudsætter endelig, at udlændingen medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold. Det vil bero på en samlet vurdering af sagens omstændigheder, om en udlænding medvirker til udrejsen på en sådan måde, at udgifterne afholdes endeligt af staten. Vurderingen heraf svarer til den vurdering, der skal foretages ved afgørelsen af, om en udlænding medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold på en sådan måde, at den pågældende kan få hjælp til tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland efter udlændingelovens § 43 a, stk. 2.

I vurderingen skal således bl.a. indgå, om udlændingen i forbindelse med politiets udrejsekontrol har tilkendegivet at ville medvirke til udrejsen og har underskrevet en erklæring herom. Det kan i den forbindelse tillægges en vis betydning, om udlændingen ved politiets udrejsekontrol kan godtgøre, at den pågældende har søgt at overholde det pålagte udrejsepålæg, men at det endnu ikke har været muligt at udrejse, og at dette ikke beror på udlændingens egne forhold. Endvidere skal det indgå, om udlændingen efterfølgende aktivt medvirker til udsendelsesbestrebelsene, herunder om udlændingen efter anmodning underskriver nødvendige ansøgninger om rejselegitimation m.v. og frivilligt møder frem på hjemlandets repræsentation eller lignende, hvis dette er nødvendigt for udrejsen. Det skal endvidere indgå i vurderingen, om udlændingen løbende holder sig i kontakt med politiet med henblik på at fremme udrejsen. Endelig skal det indgå i vurderingen, om udlændingen udrejser af landet, så snart forudsætningerne herfor er til stede.

Har udlændingen ikke aktivt medvirket til udrejsen, har udlændingen søgt at forsinke udrejsen eller har forsinket udrejsen, f.eks. ved at indgive ansøgninger om opholdstilladelse på andet grundlag eller anmodninger om genoptagelse af asylsagen uden at der er grundlag herfor, vil udlændingen normalt ikke kunne anses for at have medvirket til udrejsen på en sådan måde, at udgifterne til udsendelsen afholdes endeligt af staten efter den foreslåede bestemmelse i § 43, stk. 2, 3. pkt. Det vil dog kunne indgå i vurderingen, om den manglende medvirken eller forsinkelsen af udrejsen er undskyldelig eller bagatelagtig.

Det afgøres i umiddelbar tilknytning til udrejsen, om udgifterne til udsendelse afholdes endeligt af staten efter den foreslåede bestemmelse i § 43, stk. 2, 3. pkt. Afgørelse herom vil dog være betinget af, at ud-